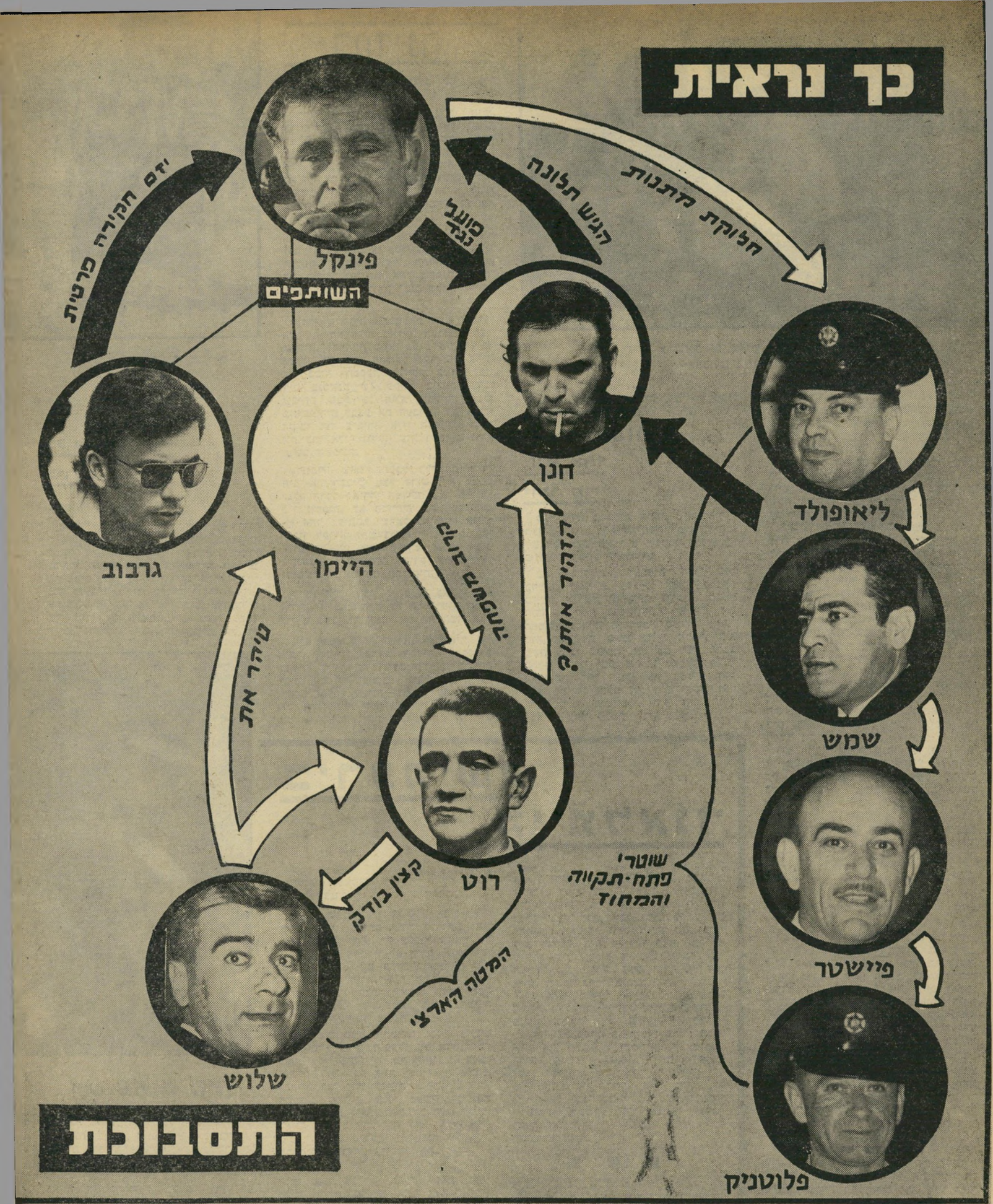

רב־סמל טוויג. במטה־הארצי הוקמה ועדת־חקירה, בראשות ניצב־מישנה מיכי קובסקי, לבדוק את התנהגותם של הרואות, בחקירתו ומעצרו של חנן אברהם.

רב־פקד פיישטר לא הושעה. הוא רק יצא לחופשה מיוחדת.

השם האחרון ששורבב לפרשה, זה של שמואל רוט, לא נפגע. רוט לא רק שנשאר בתפקידו — אלא שאף עקב אישית אחרי פעולתה של ועדת־החקירה.

התרעם על כך השבוע פינקל, שהפך בעצמו מטרה לחקירה משטרתית, בעקבות תלונות־הנגד של שותפיו נגדו, ולאחר שהתברר כי הוא עבריין נמלט מגרמניה:

„אני עומד לבקש הקמת ועדת־חקירה בפרשה. אינני מאמין שהמשטרה יכולה, או רוצה, להיות אובייקטיבית כאן. איך ייתכן שניצב־מישנה רוט יחקור אותי על התלונות של היימן נגדי — כשרוט הוא קרוב של היימן, וכשאני מתלונן על היימן שהוא רימה אותי?

„אמרתי את זה לרוט בפנים, כשהוא חקר אותי. הוא חייך ואמר שזה שטויות. זה שטויות? ראיתי כבר מצורת החקירה שלי שזה בכלל לא שטויות. החזיקו אותי שם במטה הארצי משמונה בבוקר עד אחרי הצהרים, ולא נתנו לי אפילו כוס מים. היתה שם אווירה של לינץ'."

כבר בשלב ראשון הצטיירה אם כן התמונה המעניינת הבאה: בריב שהתפתח בין שותפי חברת רם־טרום, התגלה שלפחות לשניים מהם יש ידידים טובים במשטרה. לצידו של פינקל היה רב־פקד פיישטר, ידידו מילדות. לצד היימן היה ניצב־מישנה רוט, קרוב משפחתו.

בתוך חברת רם־טרום עצמה, נוצרו שני מחנות: מצד אחד — פינקל. מצד שני — חנן, היימן והשותף הרביעי, גרבוב. המחנות העלו תלונות והאשמות אחד נגד השני.

אחת התלונות: שפינקל חילק מתנות לידידו במשטרה ולפיקודיו, קציני משטרת פתח־תקווה. בעקבות יחסים הדוקים אלה, הועלתה הטענה, התנהג מפקד משטרת פתח־תקווה כלפי יריבו של פינקל, חנן, בצורה החורגת מהתקנות.

גם במחנה השני לא נירא הדברים

(המשך בעמוד 26)